Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

26 päivänä tammikuuta 2017?*

Muutoksenhaku — Polkumyynti — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 501/2013 — Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonti — Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentaminen kyseisiin tuonteihin — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 13 artikla — Kiertäminen — 18 artikla — Yhteistyön puuttuminen — Näyttö — Yhtäpitävien seikkojen kokonaisuus — Perustelujen ristiriitaisuus — Puutteelliset perustelut — Menettelyllisten oikeuksien loukkaaminen

Yhdistetyissä asioissa C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P,

joissa on kyse kolmesta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joista ensimmäinen on tehty 27.5., toinen 29.5. ja kolmas 1.6.2015,

Maxcom Ltd, kotipaikka Plovdiv (Bulgaria), edustajinaan L. Ruessmann, avocat, ja J. Beck, solicitor,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat:

City Cycle Industries, kotipaikka Colombo (Sri Lanka), edustajinaan T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, ja F.-C. Laprévote, avocat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään aluksi S. Boelaert, sittemmin asiamiehinään H. Marcos Fraile ja B. Driessen, avustajinaan R. Bierwagen ja C. Hipp, Rechtsanwälte,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland ja M. França,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa (C-248/15 P),

ja

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland ja M. França,

valittajana,

ja muina osapuolina ovat:

* ? Oikeudenkäyntikieli: englanti.

City Cycle Industries, kotipaikka Colombo (Sri Lanka), edustajinaan T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, ja F.-C. Laprévote, avocat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään aluksi S. Boelaert, sittemmin asiamiehinään H. Marcos Fraile ja B. Driessen, avustajinaan R. Bierwagen ja C. Hipp, Rechtsanwälte,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Maxcom Ltd, kotipaikka Plovdiv (Bulgaria), edustajinaan L. Ruessmann, avocat, ja J. Beck, solicitor,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa (C-254/15 P),

sekä

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään aluksi S. Boelaert, sittemmin asiamiehinään H. Marcos Fraile ja B. Driessen, avustajinaan R. Bierwagen ja C. Hipp, Rechtsanwälte,

valittajana,

ja muina osapuolina ovat:

City Cycle Industries, kotipaikka Colombo (Sri Lanka), edustajinaan T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, ja F.-C. Laprévote, avocat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland ja M. França,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Maxcom Ltd, kotipaikka Plovdiv (Bulgaria), edustajinaan L. Ruessmann, avocat, ja J. Beck, solicitor,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa (C-260/15 P),

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Giacobbo-Peyronnel,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.6.2016 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.9.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Valituksillaan Maxcom Ltd, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vaativat sen 19.3.2015 annetun Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion City Cycle Industries v. neuvosto (T-413/13, ei julkaistu, EU:T:2015:164; jäljempänä valituksenalainen tuomio) kumoamista, jolla unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia 29.5.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 501/2013 (EUVL 2013, L 153, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) 1 artiklan 1 ja 3 kohdan siltä osin kuin ne koskevat City Cycle Industriesia (jäljempänä City Cycle).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Asian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan voimassa olleet säännökset Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisesta sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51, ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22), sellaisena kuin se oli muutettuna 12.12.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1168/2012 (EUVL 2012 L 344, s. 1; jäljempänä perusasetus).

3 Mainitun asetuksen 13 artiklassa, jonka otsikko on ”Kiertäminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyyntitullit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyyntitullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja yhteisön tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja yhteisön välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokittelemiseen tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen [perusominaisuudet] eivät ole muuttuneet, toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta, viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään lopulta yhteisöön sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin, ja 2 kohdassa esitetyin edellytyksin tapahtuvan osien kokoonpanon yhteisössä tai kolmannessa maassa.

2. Kokoonpanotoiminnan yhteisössä tai kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos:

a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä;

b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista, ja

c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpannun tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta taikka jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Tutkimuksen suorittaa komissio, mahdollisesti tulliviranomaisten avustuksella, ja se on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiasioiden mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, neuvosto päättää asiasta komission ehdotuksesta, jonka tämä tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päätä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä.

4. Tuontia ei kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos sillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisön ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisössä, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Nämä vapautukset myönnetään komission päätöksellä neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen tai toimenpiteet käyttöön ottavalla neuvoston päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin.

– –”

4 Mainitun asetuksen 18 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. – –

– –

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.”

Asioiden tausta ja riidanalainen asetus

5 Asioiden tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 1–28 kohdassa. Nyt käytävän menettelyn tarpeisiin asioiden tausta voidaan tiivistää seuraavalla tavalla.

6 Komissio vastaanotti 14.8.2012 European Bicycle Manufacturers Associationin (EBMA) kolmen unionin polkupyöränvalmistajan puolesta esittämän pyynnön tutkia lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksen N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 3.10.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 (EUVL 2011, L 261, s. 2) käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta.

7 Komissio antoi 25.9.2012 asetuksen (EU) N:o 875/2012 täytäntöönpanoasetuksella N:o 990/2011 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta tai Tunisiasta, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL 2012, L 258, s. 21).

8 Komissio ilmoitti City Cyclelle, joka on Sri Lankaan sijoittautunut yhtiö, joka vie polkupyöriä unioniin, 26.9.2012 mainitun tutkimuksen aloittamisesta ja toimitti sille perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan nojalla vapautusta koskevan lomakkeen. City Cyclea kehotettiin vastaamaan mainittuun lomakkeeseen viimeistään 2.11.2012. Se jätti komissiolle vastauksensa 30.10.2012.

9 Komissio teki 21.1.2013 tarkastuskäynnin City Cyclen tiloissa.

10 Komissio ilmoitti 31.1.2013 City Cyclelle aikovansa soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa.

11 Komissio lähetti 21.3.2013 City Cyclelle ja Sri Lankan sekä Kiinan viranomaisille yleisen ilmoitusasiakirjan, jossa se esitti jälleenlaivausta ja kokoonpanotoimintaa koskevat päätelmänsä ja selvitti aikomustaan ehdottaa Kiinasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden laajentamista Sri Lankasta peräisin olevaan tuontiin. Mainitulla asiakirjalla kyseinen toimielin hylkäsi myös City Cyclen vaatimuksen vapautuksen soveltamisesta.

12 Neuvosto antoi 29.5.2013 riidanalaisen asetuksen.

13 Mainitun asetuksen 35–42 perustelukappaleessa neuvosto ilmoitti lähinnä srilankalaisten yhtiöiden yhteistyön asteesta, että niiden kuuden srilankalaisen yhtiön joukosta, jotka jättivät perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan nojalla vapautushakemuksen, vain kolmen katsottiin tehneen yhteistyötä. Koska mainituista kolmesta yhtiöstä yksi oli peruuttanut vapautushakemuksensa ja kaksi muuta eivät olleet tehneet riittävästi yhteistyötä, perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti päätelmät perustuivat saatavilla olleisiin tietoihin.

14 Mainitun asetuksen 58 perustelukappaleessa neuvosto totesi, että Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa oli tapahtunut muutos perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

15 Riidanalaisen asetuksen 77–82 perustelukappaleessa neuvosto analysoi kiertämiskäytäntöjä, jotka olivat johtaneet kyseisen kolmannen valtion ja unionin välisen kaupan rakenteen muuttumiseen.

16 Jälleenlaivauskäytännöistä mainitun asetuksen 77–79 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(77) Alun perin yhteistyössä toimineiden srilankalaisten yritysten viennin osuus Sri Lankasta unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä oli 69 prosenttia raportointijaksolla. Alun perin kuudesta yhteistyössä toimineesta yrityksestä kolmen osalta tutkimuksessa ei käynyt ilmi jälleenlaivauskäytäntöjä. Muun unioniin suuntautuneen viennin osalta ei ollut yhteistyötä, kuten johdanto-osan 35–42 kappaleessa selitetään.

(78) Kun otetaan huomioon Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos (ks. johdanto-osan 58 kappale) perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja se, että kaikki srilankalaiset tuottajat/viejät eivät ilmoittautuneet ja/tai tehneet yhteistyötä, voidaan päätellä, että näiltä tuottajilta/viejiltä peräisin olevan viennin voidaan katsoa tapahtuneen jälleenlaivauksella.

(79) Näin ollen voidaan vahvistaa, että kiinalaista alkuperää olevia tuotteita jälleenlaivataan Sri Lankan kautta.”

17 Mainitun asetuksen 81 ja 82 perustelukappaleessa neuvosto totesi, ettei perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokoonpanotoimintaa voitu osoittaa tapahtuneen.

18 Saman asetuksen 92, 96 ja 110 perustelukappaleessa neuvosto totesi ensinnäkin, ettei muita syitä tai taloudellista perustetta kuin voimassa olevan polkumyyntitullin välttäminen ollut, toiseksi, että kyseisten toimenpiteiden korjaava vaikutus vaarantui, ja kolmanneksi, että kyseessä oli polkumyynti aiemmin määritettyyn normaaliarvoon verrattuna.

19 Näin ollen neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 115 perustelukappaleessa, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiertämistä oli esiintynyt siten, että tuotteita oli jälleenlaivattu Sri Lankan kautta.

20 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdalla laajennettiin täytäntöönpanoasetuksen N:o 990/2011 1 artiklan 2 kohdassa säädetty 48,5 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli koskemaan Sri Lankasta laivattujen polkupyörien tuontia siitä riippumatta, oliko tuonnin ilmoitettu olevan peräisin kyseisestä maasta vai ei. Mainitun asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa säädetään laajennetun tullin perimisestä samasta tuonnista, joka on kirjattu asetuksen N:o 875/2012 mukaisesti.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

21 City Cycle nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.8.2013 jättämällään kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan kumoamiseksi siltä osin kuin mainitut säännökset koskevat City Cyclea.

22 City Cycle pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään erillisellä asiakirjalla, että asia ratkaistaisiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen, sellaisena kuin se oli voimassa mainitussa tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin ajankohtana, 76 a artiklassa tarkoitetussa nopeutetussa menettelyssä. Nopeutettua menettelyä koskeva hakemus hyväksyttiin unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston 8.10.2013 tekemällä päätöksellä.

23 Komissio toimitti 17.10.2013 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 11.11.2013 antamallaan määräyksellä komission väliintulohakemuksen. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen, sellaisena kuin se oli voimassa mainitussa tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin ajankohtana, 76 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan antanut komissiolle lupaa väliintulokirjelmän jättämiseen.

24 Maxcom toimitti 19.3.2014 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemäs jaosto hyväksyi kyseisen väliintulohakemuksen 16.7.2014 antamallaan määräyksellä.

25 Komissio pyysi 25.6.2014 lupaa jättää väliintulokirjelmä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen, sellaisena kuin se oli voimassa mainitussa tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin ajankohtana, 64 artiklan nojalla. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän vaatimuksen.

26 City Cycle vetosi kumoamiskanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen peruste koski perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan rikkomista. Sen ensimmäisessä osassa City Cycle kiisti neuvoston päätelmän, jonka mukaan kaupan rakenne oli muuttunut. Sen toisessa osassa City Cycle kyseenalaisti neuvoston riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa esittämän toteamuksen jälleenlaivaustoiminnan harjoittamisesta. Toisen kanneperusteen mukaan perusasetuksen 18 artiklaa oli rikottu, suhteellisuusperiaatetta oli loukattu ja perusteluvelvollisuus oli jätetty täyttämättä. Se koski neuvoston näkemystä siitä, ettei City Cycle ollut tehnyt yhteistyötä. Kolmas kanneperuste koski huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista sekä perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan rikkomista ja City Cyclen puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Sen tarkoituksena oli osoittaa, ettei neuvosto ollut ilmoittanut asianmukaisesti aikomuksestaan hylätä City Cyclen vapautushakemus eikä ollut antanut tämän tutustua koko asiakirja-aineistoon. Neljännen kanneperusteen mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta oli loukattu. City Cycle väitti siinä, että sitä kohdeltiin syrjivästi erääseen sellaiseen sen kilpailijaan nähden, joka käytti samaa liiketoimintamallia. Viides kanneperuste koski mainitun asetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista. Se koski neuvoston näkemystä siitä, että kyseessä oli polkumyynti.

27 Komissio puolestaan kyseenalaisti unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa koko kanteen tutkittavaksi ottamisen ja väitti, ettei City Cycle ollut srilankalainen valmistaja eikä viejä vaan kiinalaisen yrityksen lukuun toimiva paikallinen palveluntarjoaja.

28 Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi komission väitteet, jotka koskivat kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Pääasian osalta unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi City Cyclen kanteensa tueksi esittämän ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan sekä toisen, kolmannen, neljännen ja viidennen kanneperusteen.

29 Sitä vastoin se hyväksyi ensimmäisen kanneperusteen toisen osan. Mainitun osan tueksi City Cycle esitti muun muassa ensimmäisen väitteen, joka koski riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa tehtyä arviointivirhettä. Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli ensiksi valituksenalaisen tuomion 82–97 kohdassa City Cyclen tutkinnan aikana toimittamia tietoja. Unionin yleinen tuomioistuin totesi, ettei kyseisten tietojen perusteella voitu osoittaa, että City Cycle todellakin oli srilankalainen polkupyörien viejä tai että se täytti perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

30 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa, ettei neuvostolla muutoinkaan ollut tietoja, joiden perusteella se olisi voinut riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa pätevästi katsoa, että City Cycle harjoitti jälleenlaivaustoimintaa.

31 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa, ettei tosin ollut mahdotonta, että City Cycle osallistui jälleenlaivaustoimintaan kaikkien niiden käytäntöjen, menettelyjen tai toimintojen puitteissa, joille ei ollut muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun alkuperäisen polkumyyntitullin käyttöön ottaminen. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan se seikka, ettei City Cycle ollut voinut näyttää toteen olevansa todellakin srilankalainen valmistaja tai täyttävänsä

perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset, ei kuitenkaan mahdollistanut sitä, että neuvosto saattoi näytön puuttuessa päätellä tämän osallistuneen jälleenlaivaukseen, koska tällaista mahdollisuutta ei ole lainkaan annettu perusasetuksessa tai oikeuskäytännössä.

32 Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen, että ensimmäisen kanneperusteen toinen osa oli hyväksyttävä, eikä City Cyclen esittämiä muita väitteitä tarvinnut käsitellä.

33 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi siten riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan, siltä osin kuin se koski City Cyclea.

Asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset sekä oikeudenkäyntimenettely unionin tuomioistuimessa

34 Maxcom vaatii valituksessaan asiassa C-248/15 P unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion ensimmäisen kanneperusteen toisen osan osalta

— hylkäämään City Cyclen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämän ensimmäisen kanneperusteen kokonaisuudessaan ja

— velvoittamaan City Cyclen korvaamaan Maxcomin oikeudenkäyntikulut muutoksenhakuvaiheessa ja väliintulossa unionin yleisessä tuomioistuimessa.

35 Komissio vaatii valituksessaan asiassa C-254/15 P unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanteen ja velvoittamaan City Cyclen korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä

— toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja määräämään, että kummassakin oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

36 Neuvosto vaatii valituksessaan asiassa C-260/15 P unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanteen ja velvoittamaan City Cyclen korvaamaan neuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa sekä

— toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja määräämään, että kummassakin oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

37 City Cycle vaatii yhdistetyissä asioissa C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P esittämässään vastineessa unionin tuomioistuinta

— hylkäämään valituksenalaisesta tuomiosta tehdyt valitukset kokonaisuudessaan

— toissijaisesti kumoamaan osittain riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan siltä osin kuin mainituissa säännöksissä ulotetaan Kiinasta peräisin olevien polkupyörien maahantuontiin sovellettava polkumyyntitulli City Cycleen ja hylätään City Cyclen esittämä vapautushakemus

— velvoitetaan Maxcom, neuvosto ja komissio korvaamaan City Cyclelle kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja

— toteuttamaan kaikki muut unionin tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomat toimenpiteet.

38 Asiat C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P yhdistettiin presidentin 4.8.2015 antamalla määräyksellä kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Valitusten tarkastelu

39 Maxcomin, neuvoston ja komission valitusperusteet ovat suurelta osin yhteneviä, ja ne voidaan koota olennaisilta osin neljään ryhmään.

40 Ensinnäkin komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole tutkinut City Cyclen kanteen tutkittavaksi ottamista. Toiseksi Maxcom, neuvosto ja komissio vetoavat lähinnä siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan soveltamisessa erilaisia oikeudellisia virheitä. Kolmanneksi neuvosto ja komissio väittävät, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset ja ristiriitaiset. Neuvosto vetoaa myös siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut sille esitetyt tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla. Neljänneksi komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut sen menettelyllisiä oikeuksia.

Valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole lausunut kanteen tutkittavaksi ottamisesta

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

41 Komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tutkinut kanteen tutkittavaksi ottamista, koska vastauksena komission istunnossa esittämiin väitteisiin, unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin vain todennut valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa, että komissiolla ei väliintulijana ollut oikeutta esittää kanteen tutkimatta jättämistä koskevaa oikeudenkäyntiväitettä, toiseksi mainitun tuomion 44 kohdassa, että mainittu peruste esitettiin oikeudenkäynnin erittäin myöhäisessä vaiheessa, ja kolmanneksi samassa kohdassa, että komissio oli esittänyt vain oletuksia esittämättä todisteita.

42 Komission mukaan unionin yleisen tuomioistuimen päätös olla arvioimatta kanteen tutkittavaksi ottamista on ensinnäkin ristiriidassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan unionin tuomioistuinten on arvioitava kanteen tutkittavaksi ottamista viran puolesta. Toiseksi se, että komissio saattoi esittää oikeudenkäyntiväitteen vasta istunnossa, johtui unionin yleisen tuomioistuimen päätöksistä, jonka mukaan sillä ei ollut lupaa jättää väliintulokirjelmää. Kolmanneksi komissio korostaa sitä, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt asiakirja-aineistoon sisältyvien seikkojen perusteella tietää, ettei City Cycle ollut osoittanut olevansa polkupyörien valmistaja tai viejä.

43 City Cycle kiistää komission väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

44 On todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on aivan ensimmäisenä todennut valituksenalaisen tuomion 42 ja 43 kohdassa, että koska komissio yhtäältä oli neuvoston vaatimuksia tukeva väliintulija ja toisaalta neuvosto ei ollut vaatinut kanteen tutkimatta jättämistä, komissiolla ei ollut oikeutta esittää kanteen tutkimatta jättämistä koskevaa oikeudenkäyntiväitettä, eikä unionin yleisellä tuomioistuimella ollut velvollisuutta tutkia sitä. Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, että komissio oli esittänyt tältä osin pelkkiä oletuksia. Samassa kohdassa mainittu tuomioistuin on lopuksi huomauttanut, että kyseiset oletukset esitettiin oikeudenkäynnin erittäin myöhäisessä vaiheessa

45 Näin ollen, toisin kuin komissio on väittänyt, unionin yleinen tuomioistuin ei ole lainkaan jättänyt lausumatta kanteen tutkittavaksi ottamisesta. Se on tutkinut komission väitteet, joiden mukaan City Cycle ei ollut srilankalainen valmistaja eikä viejä vaan kiinalaisen yrityksen lukuun toimiva paikallinen palveluntarjoaja. Tämän tarkastelunsa päätteeksi unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että kyseiset istunnossa esitetyt väitteet eivät perustuneet mihinkään uuteen todisteeseen, joka olisi koskenut City Cyclen ja kyseisen kiinalaisen yrityksen välisiä suhteita ja että ne olivat näin ollen pelkkiä oletuksia. Se on näin ollen hylännyt komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen.

46 Näin ollen ei voida katsoa, että unionin yleinen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisen virheen jättämällä tutkimatta sen, voidaanko kumoamiskanne ottaa tutkittavaksi. Tästä seuraa, että nyt käsiteltävä valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Valitusperusteet, jotka koskevat oikeudellisia virheitä perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan soveltamisessa

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

47 Valitusperusteiden toinen ryhmä kohdistuu valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohtaan. Maxcom, neuvosto ja komissio katsovat lähinnä, että mainituissa kohdissa on tehty oikeudellisia virheitä, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole soveltanut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa oikein.

48 Ensinnäkin Maxcom ja komissio moittivat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on katsonut, ettei neuvosto voinut todeta City Cyclen harjoittaneen jälleenlaivausta, sillä perusteella, ettei viimeksi mainittu ollut todellinen srilankalainen polkupyörien valmistaja ja ettei se harjoittanut perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa vahvistetut raja-arvot ylittävää kokoonpanotoimintaa. Maxcomin mukaan kuitenkin ensinnäkin nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa, joissa City Cycle oli tuonut maahan Kiinasta peräisin olevia osia ja vienyt unioniin polkupyöriä todistamatta olevansa valmistaja tai että sen harjoittama kokoonpanotoiminta ylitti perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa asetetut raja-arvot, on mahdollista päätellä, että jälleenlaivausta on harjoitettu. Toiseksi Maxcom katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin ”palkitsee” City Cyclea siitä, että City Cycle on toimittanut puutteellisia ja ristiriitaisia tietoja, joita ei ole mahdollista tarkistaa. Kolmanneksi Maxcom väittää, ettei unionin yleisen tuomioistuimen arviointi ole perusasetuksen tavoitteen eikä unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaista, sillä mainitun oikeuskäytännön mukaan polkumyyntiä tutkivilla ja polkumyyntitulleista päättävillä unionin toimielimillä (jäljempänä unionin toimielimet) on polkumyyntitutkimuksissa laaja harkintavalta.

49 Toiseksi neuvosto ja komissio väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti edellyttänyt unionin toimielimiltä, että ne osoittavat, että jokainen valmistaja/viejä tutkimuksen kohteena olleessa maassa harjoitti jälleenlaivaustoimintaa, ja siis kääntänyt todistustaakan. Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa edellytetään nimittäin sitä, että unionin toimielimet suorittavat analyysin maan tasolla eivätkä yksittäisten viejien tasolla, ja viimeksi mainittu analyysi on valmistajien/viejien tehtävä. Toiseksi mainitunlainen tulkinta tekisi perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan täysin tyhjäksi. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on niiden mukaan sekoittanut toisiinsa kiertämiskäytännön käsitteen ja yhden kyseisen käsitteen ilmentymän eli jälleenlaivauksen. Neljänneksi vaatimus jälleenlaivauksen toteamisesta yksittäistapauksessa on niiden mukaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaista, sillä kyseisen oikeuskäytännön mukaan unionin toimielimillä on laaja harkintavalta kiertämisen toteamisessa. Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin on niiden mukaan hyväksynyt sille esitettyjä eri kumoamisperusteita arvioidessaan selvästi keskenään ristiriitaisia tulkintoja kiertämiskäytännön käsitteestä.

50 Kolmanneksi Maxcom, neuvosto ja komissio väittävät, että vaikka neuvoston päätelmät jälleenlaivauksesta olisivat virheellisiä, riidanalaisen asetuksen kumoaminen ei kuitenkaan olisi perusteltua. Maxcomin mukaan nimittäin unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön

mukaan oikeudellinen virhe voi olla perusteena kyseisen toimen kumoamiselle vain siinä tapauksessa, että ilman mainittua virhettä kokonaisarvioinnin tulos olisi ollut erilainen. Neuvosto ja komissio muistuttavat myös siitä, että valituksenalainen tuomio koskee mainitun asetuksen 78 perustelukappaletta, jossa neuvosto on todennut, että koska kaikki srilankalaiset tuottajat/viejät eivät ilmoittautuneet ja/tai tehneet yhteistyötä, näiltä tuottajilta/viejiltä peräisin olevan viennin voidaan katsoa tapahtuneen jälleenlaivauksella. Mainitusta perustelukappaleesta ilmenee niiden mukaan siis, että toteamus Sri Lankan kautta tapahtuvasta jälleenlaivauskäytännöstä ei perustu yksinomaan siihen toteamukseen, että City Cyclella oli tällainen käytäntö. Näin ollen komissio väittää, että vaikka neuvosto olisikin tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että City Cycle oli mukana jälleenlaivauksessa, sillä oli oikeus todeta muita srilankalaisia valmistajia/viejiä koskevien todisteiden ja kaupan rakenteen muuttumisen perusteella, että Sri Lankassa tapahtui jälleenlaivausta.

51 City Cycle kiistää nämä väitteet siltä osin kuin niillä kyseenalaistetaan unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan jälleenlaivauksesta ei ollut riittäviä todisteita City Cyclen osalta, ja ne siis koskevat tosiseikkojen arviointia. City Cycle kiistää kyseiset väitteet myös asiakysymyksen osalta.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

– Tutkittavaksi ottaminen

52 On muistettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sillä ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin.

53 Näyttöön sovellettavien sääntöjen väitetty rikkominen on kuitenkin oikeuskysymys, joka voidaan tutkia muutoksenhakuvaiheessa (tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44 kohta).

54 Maxcomin, neuvoston ja komission tämän valitusperusteiden ryhmän tueksi esittämissä väitteissä unionin yleistä tuomioistuinta moititaan kuitenkin lähinnä siitä, ettei se ole noudattanut todistustaakkaa koskevia sääntöjä eikä perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säännösten kiertämisen toteen näyttämisen näyttökynnystä. Näin ollen City Cyclen väitettä siitä, että tähän ryhmään kuuluvat valitusperusteet olisi jätettävä tutkimatta, ei voida hyväksyä.

– Asiakysymys

i) Alustavat huomautukset

55 Maxcomin, neuvoston ja komission ensimmäisen valitusperusteiden ryhmän tueksi esittämät väitteet koskevat kysymystä todistustaakasta sekä siitä, millainen näyttökynnys säännösten kiertämisen osalta on asetettava olosuhteissa, joissa osa kyseisistä valmistajista/viejistä ei ole tehnyt yhteistyötä tutkinnassa tai ei ole tehnyt siinä tyydyttävää yhteistyötä.

56 Tästä on muistettava ensinnäkin, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita

toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

57 Kiertämiskäytäntöjä koskevasta todistustaakasta on todettava, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntitullien kiertäminen on näytetty, jos neljä edellytystä täyttyy. Ensinnäkin kolmannen maan ja unionin tai sen maan, jonka yhtiöihin toimenpiteitä sovelletaan, ja unionin välisen kaupan rakenteen on täytynyt muuttua. Toiseksi mainitun muutoksen on johduttava käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen. Kolmanneksi on oltava seikkoja, jotka osoittavat, että unionin teollisuudelle aiheutuu vahinkoa tai että polkumyyntitullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat. Neljänneksi on oltava todisteita siitä, että polkumyyntiä tapahtuu.

58 Kyseisen asetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaan komission tehtävänä on panna vireille tutkimus sellaisen näytön perusteella, joka osoittaa, että ensi arviolta kyse on kiertämiskäytännöistä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan mainitulla säännöksellä vahvistetaan periaate, jonka mukaan todistustaakka säännösten kiertämisestä on unionin toimielimillä (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 kohta).

59 Lisäksi perusasetuksen 13 artiklan sanamuodosta ja systematiikasta ilmenee, että säännösten kiertämisen osoittamiseksi kyseisten toimielinten on suoritettava kokonaisarviointi, joka koskee säännösten kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena olevaa kolmatta maata kokonaisuudessaan. Näyttääkseen toteen mainitunlaisen säännösten kiertämisen niiden ei sitä vastoin tarvitse analysoida kunkin yksittäisen valmistajan/viejän tilannetta, vaan mainitun asetuksen 13 artiklan 4 kohdan perusteella esitettyjen hakemusten yhteydessä mainittu analyysi kuuluu kyseisille yksittäisille valmistajille/viejille.

60 Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädetään nimittäin, että silloin kun polkumyyntitullien kiertäminen on näytetty toteen, kyseiset tullit voidaan muun muassa ulottaa kolmansista maista peräisin olevien samankaltaisten tavaroiden tuontiin. Kyseisen asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa säädetään lisäksi kolmanteen maahan sijoittautuneiden valmistajien/viejien mahdollisuudesta saada hakemuksesta vapautuksia, jos ne eivät ole sidoksissa mainittujen toimenpiteiden kohteena olevaan valmistajaan/viejään ja jos ne ovat todistaneet, etteivät ne harjoita kiertämiskäytäntöjä. Mainitussa säännöksessä täsmennetään, että vapautushakemukset on asianmukaisesti perusteltava.

61 Kuten neuvosto ja komissio siis toteavat, perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan unionin toimielimet näyttävät toteen polkumyyntitullien kiertämiskäytännön olemassaoloa koskevan toteamuksen koko mainitun kolmannen maan osalta, kun taas kunkin yksittäisen valmistajan/viejän on näytettävä toteen, että sen oma erityistilanne oikeuttaa kyseisen asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vapautuksen myöntämiseen.

62 Näyttökynnyksestä kiertämisen toteennäyttämisessä tilanteessa, jossa osa valmistajista/viejistä ei tee riittävästi yhteistyötä tai ei tee sitä lainkaan, on muistutettava, ettei perusasetuksessa ole säännöstä, jossa annettaisiin komissiolle valta velvoittaa kiertämistä koskevassa tutkimuksessa niitä tuottajia tai viejiä, joita valitus koskee, osallistumaan tutkimukseen tai toimittamaan tietoja. Komissio on siten riippuvainen siitä, että asianomaiset osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti toimittaakseen sille tarvittavat tiedot (tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 32 kohta).

63 Unionin lainsäätäjä on säätänyt tästä syystä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa, että jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella (tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 33 kohta).

64 Kyseisen asetuksen 18 artiklan 6 kohdassa täsmennetään lisäksi, että jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.

65 Olosuhteissa, joissa valmistajat/viejät eivät tee lainkaan yhteistyötä, unionin tuomioistuin on katsonut, että vaikka perusasetuksessa ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan todistustaakka kiertämisestä kuuluu unionin toimielimille, perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 6 kohdan tarkoituksena on selvästi lieventää tätä taakkaa sillä, että näissä säännöksissä säädetään, että kyseiset toimielimet voivat perustaa kiertämistä koskevan tutkimuksensa päätelmät käytettävissä oleviin tietoihin ja että osapuolet, jotka eivät ole tehneet yhteistyötä, saattavat saada vähemmän suotuisan lopputuloksen kuin jos ne olisivat tehneet yhteistyötä (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 kohta).

66 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt tältä osin, että perusasetuksen 18 kohdasta ilmenee, ettei unionin lainsäätäjän tarkoituksena ole ollut vahvistaa laillista olettamaa, jonka perusteella siitä, etteivät asianomaiset osapuolet toimi yhteistyössä, voidaan suoraan todeta kiertäminen ja joka näin ollen vapauttaa unionin toimielimet näyttövaatimuksesta. Kun otetaan huomioon mahdollisuus tehdä jopa lopullisia päätelmiä käytettävissä olevien tietojen perusteella ja kohdella osapuolta, joka ei toimi yhteistyössä tai joka toimii vain osittain yhteistyössä, vähemmän suotuisasti kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä, on kuitenkin aivan yhtä selvää, että unionin toimielimet voivat yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella päätyä katsomaan, että tulleja on kierretty perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla (tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 kohta).

67 Kaikkien muiden ratkaisuiden vaarana on, että unionin kaupan suojatoimenpiteiden tehokkuus heikentyy joka kerran, kun unionin toimielimet joutuvat tilanteeseen, jossa kiertämisen näyttämiseksi toteutettavan tutkimuksen yhteydessä kieltäydytään yhteistyöstä (tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 37 kohta).

68 Nyt käsiteltävässä asiassa yhteistyön puuttuminen ei koske kaikkia valmistajia/viejiä vaan vain osaa niistä. Yhtäältä perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan sanamuoto ei kuitenkaan estä sitä, että unionin toimielimet voisivat todeta polkumyyntitullien kiertämisen tukeutumalla yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen tilanteessa, jossa valmistajat/viejät, jotka edustavat merkittävää osaa kyseisen tavaran maahantuonnista unioniin, eivät ole tehneet yhteistyötä tai eivät ole tehneet riittävästi yhteistyötä tutkinnassa. Toisaalta tarve taata kaupan suojatoimenpiteiden tehokkuus perustelee myös nyt käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa sen, että mainituilla toimielimillä on oikeus tukeutua mainitunlaiseen yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen, kun ne päätyvät katsomaan, että tulleja on kierretty mainitussa säännöksessä tarkoitetulla tavalla.

69 Vaikka unionin toimielimillä on oikeus tukeutua mainitunlaiseen yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen, on kuitenkin niin, että perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaan mainituilla seikoilla on pyrittävä osoittamaan, että tämän tuomion 57 kohdassa luetellut neljä edellytystä täyttyvät. Kyseisistä edellytyksistä toisen osalta mainituilla toimielimillä on oltava tietoja, joilla pyritään näyttämään, että kaupan rakenteen muuttuminen johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen.

ii) Oikeudelliset virheet perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan soveltamisessa

70 Se, onko, kuten Maxcom, neuvosto ja komissio väittävät, unionin yleisen tuomioistuimen päättelyssä oikeudellisia virheitä perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan soveltamisessa siltä osin kuin kyseinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa, että neuvosto ei voinut todeta, että City Cycle olisi harjoittanut jälleenlaivausta, ja näin ollen se on hyväksynyt kanteen ja kumonnut riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan siltä osin kuin se koskee mainittua yhtiötä, on määritettävä edellä esitettyjen näkökohtien valossa.

71 Maxcom, neuvosto ja komissio vetoavat ensinnäkin lähinnä siihen, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on väittänyt, neuvosto on riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa perustellusti voinut päätellä City Cyclen harjoittaneen jälleenlaivausta sillä perusteella, ettei viimeksi mainittu ollut todellinen srilankalainen polkupyörien valmistaja ja ettei se harjoittanut perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa vahvistetut raja-arvot ylittävää kokoonpanotoimintaa. Toiseksi Maxcom, neuvosto ja komissio moittivat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on edellyttänyt unionin toimielimiltä, että ne osoittavat, että jokainen valmistaja/viejä tutkimuksen kohteena olleessa maassa harjoitti jälleenlaivaustoimintaa, ja siitä, että unionin yleinen tuomioistuin on siis kääntänyt todistustaakan. Kolmanneksi ne väittävät, että vaikka neuvoston päätelmät jälleenlaivauksesta olisivat virheellisiä, riidanalaisen asetuksen kumoaminen ei kuitenkaan olisi perusteltua.

72 Näillä väitteillä Maxcom, neuvosto ja komissio kyseenalaistavat unionin yleisen tuomioistuimen päättelyn, joka esitetään valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa, joissa unionin yleinen tuomioistuin katsoi yhtäältä, ettei neuvostolla ollut mitään tietoja, joiden perusteella se olisi voinut todeta riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa, että City Cycle harjoitti jälleenlaivaustoimintaa. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin on todennut, ettei se, ettei City Cycle ollut voinut näyttää toteen olevansa todellakin srilankalainen valmistaja tai täyttävänsä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset, mahdollistanut sitä, että neuvosto saattoi näytön puuttuessa päätellä tämän osallistuneen jälleenlaivaukseen.

73 Toisin kuin Maxcomin, neuvoston ja komission väitteistä sekä valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleeseen ei sisälly minkäänlaista yksilöllistä arviointia niistä kiertämiskäytännöistä, joita City Cycle mahdollisesti harjoitti.

74 Mainittu perustelukappale sisältyy siten kyseisen asetuksen jaksoon, jonka otsikko on ”jälleenlaivaus”, ja jossa käsitellään tämän tuomion 57 kohdassa kuvatuista neljästä edellytyksestä toista. Kyseisessä jaksossa neuvosto on aivan ensimmäiseksi ilmoittanut riidanalaisen asetuksen 77 perustelukappaleessa, että kuudesta alun perin yhteistyössä toimineesta yrityksestä kolmen osalta tutkimuksessa ei käynyt ilmi jälleenlaivauskäytäntöjä. Neuvosto on täsmentänyt, että muun unioniin suuntautuneen viennin osalta ei ollut yhteistyötä. Sen jälkeen neuvosto on mainitun asetuksen 78 perustelukappaleessa yhtäältä todennut, että mainitun asetuksen 58 perustelukappaleessa on todettu, että Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa on tapahtunut muutos, ja toisaalta, että kaikki srilankalaiset tuottajat/viejät eivät ilmoittautuneet ja/tai tehneet yhteistyötä. Se päätteli tästä, että näiltä tuottajilta/viejiltä peräisin olevan unioniin suuntautuneen viennin voidaan katsoa tapahtuneen jälleenlaivauksella. Lopuksi saman asetuksen 79 perustelukappaleessa neuvosto totesi, että voitiin vahvistaa, että kiinalaista alkuperää olevia tuotteita jälleenlaivataan Sri Lankan kautta.

75 Näin ollen päätelmä jälleenlaivauskäytännöistä koskee kaikkia sellaisia valmistajia/viejiä, jotka ovat kieltäytyneet yhteistyöstä, ja perustuu kahteen toteamukseen eli yhtäältä siihen, että kaupan rakenne on muuttunut, ja toisaalta siihen, että osa valmistajista/viejistä ei ole tehnyt yhteistyötä.

76 Kuten tämän tuomion 65–69 kohdassa esitetyistä periaatteista kuitenkin ilmenee, kyseisten kahden toteamuksen perustella ei voinut päätellä sitä, että City Cycle olisi ollut osallisena jälleenlaivaustoiminnassa yksittäisenä valmistajana/viejänä eikä sitä, että mainitunlaisia käytäntöjä oli olemassa Sri Lankan tasolla.

77 Vaikka yhtäältä silloin, kun yhteistyö on riittämätöntä, unionin toimielimillä nimittäin onkin oikeus tukeutua yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen päätelläkseen, että kiertämistä tapahtuu, ei kuitenkaan ole olemassa mitään laillista olettamaa, jonka perusteella olisi mahdollista päätellä suoraan siitä, että asianomainen osapuoli ei tee yhteistyötä, että mainitunlaista kiertämistä tapahtuu. Kyseisillä toimielimillä on lisäksi oltava käytössään seikkoja, joilla pyritään osoittamaan, että kaikki tämän tuomion 57 kohdassa mainituista neljästä kiertämisen toteamiselle asetetusta edellytyksestä täyttyvät, mukaan lukien edellytys, jonka mukaan kaupan rakenteen muuttumisen on johduttava kiertämiskäytännöistä. Tästä seuraa, ettei neuvosto voinut pätevästi päätellä jälleenlaivauskäytäntöjen olemassaoloa pelkästään siitä, ettei osa valmistajista/viejistä tehnyt yhteistyötä.

78 Koska toisaalta kaupan rakenteen muutos on ensimmäinen niistä neljästä edellytyksestä, joiden on täytyttävä, jotta kiertämistä voidaan pätevästi todeta tapahtuneen, neuvosto ei voinut tukeutua sen toteamiseen, että kiertämistä on tapahtunut, seikkana, josta voitaisiin päätellä, että toinen kyseisistä neljästä edellytyksestä, jonka mukaan kyseisen muutoksen on seurattava kiertämiskäytännöistä, täyttyy.

79 Näin ollen siltä osin kuin neuvoston riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa esittämät kaksi toteamusta eivät mahdollistaneet sitä, että mainittu tuomioistuin olisi voinut pätevästi päätellä City Cyclen osallistuneen jälleenlaivaustoimintaan yksittäisenä valmistajana/viejänä tai mainitunlaisten käytäntöjen olemassaoloa Sri Lankassa, unionin yleinen tuomioistuin on voinut oikeudellista virhettä tekemättä katsoa valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa, että neuvosto ei ollut voinut pätevästi päätellä City Cyclen osallistuneen jälleenlaivaukseen, ja sen jälkeen hyväksyä kanteen ja kumota riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan siltä osin kuin se koskee mainittua yhtiötä.

80 Lisäksi – toisin kuin neuvosto ja komissio tuovat esiin – mikään valituksenalaisessa tuomiossa ei mahdollista näkemystä, että unionin yleinen tuomioistuin olisi aikonut vaatia unionin toimielimiä osoittamaan, että jokainen valmistaja/viejä harjoittaa jälleenlaivaustoimintaa. Todetessaan, ettei neuvosto voinut päätellä City Cyclen osallistuneen jälleenlaivaukseen, ja kumotessaan riidanalaisen asetuksen osittain unionin yleinen tuomioistuin nimittäin vain teki johtopäätökset siitä, että neuvoston käytössä olleiden tietojen, sellaisina kuin ne on kuvattu riidanalaisen asetuksen 78 perustelukappaleessa, perusteella ei voinut päätellä, että maan tasolla harjoitettiin jälleenlaivaustoimintaa eivätkä ne olleet sellaisia tosiseikkoja, joiden perusteella City Cyclen olisi voitu katsoa osallistuneen jälleenlaivaustoimintaan.

81 Edellä esitetyn perusteella toinen valitusperusteiden ryhmä on hylättävä perusteettomana.

Valitusperusteet, jotka koskevat puutteellisia ja ristiriitaisia perusteluja sekä tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

82 Kolmannessa valitusperusteiden ryhmässä Maxcom, neuvosto ja komissio väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan. Neuvosto on vedonnut myös siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut arvioitavikseen esitetyt tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla.

83 Neuvosto ja komissio väittävät ensinnäkin, ettei valituksenalaista tuomiota ole perusteltu riittävästi, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole selittänyt siinä syytä, jonka vuoksi neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa. Yhtäältä kyseisen tuomion 98 ja 99 kohdan perusteella ei nimittäin niiden mukaan voi ymmärtää, oliko virhe, josta neuvostoa moititaan, vain yksinkertainen arviointivirhe vai ilmeinen arviointivirhe. Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin ei ole esittänyt perusteluja sille, miksi se ei sille esitettyjen todisteiden ja käytettävissä olevien tietojen perusteella voinut päätellä, että City Cycle olisi osallistunut jälleenlaivaustoimintaan.

84 Toiseksi Maxcom ja komissio tuovat esiin, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat ristiriitaiset. Ensinnäkin Maxcom väittää, että kyseisen tuomion 98 ja 99 kohdassa esitetyt päätelmät ovat ristiriidassa toista kanneperustetta koskevien unionin yleisen tuomioistuimen päätelmien – erityisesti kyseisen tuomion 131 ja 135 kohdassa olevien näkökohtien – kanssa, joissa tämä yhtäältä toteaa, että City Cyclen toimittamat tiedot olivat puutteellisia, ja toisaalta hylkää väitteen, jonka mukaan neuvosto olisi rikkonut perusasetuksen 18 artiklaa, loukannut suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden todetessaan City Cyclen kieltäytyneen yhteistyöstä. Toiseksi komissio huomauttaa, että mainitun tuomion 97 kohdasta ilmenee, ettei City Cyclen toimittaman näytön perusteella voitu todeta sen olevan srilankalainen viejä tai täyttävän perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä. Komissio pohtii tältä osin, miten voi olla niin, että nämä todisteet osoittavat City Cyclen kiertäneen toimenpiteitä kokoonpanotoimintaa harjoittamalla mutta niiden perusteella ei voida osoittaa, että se on osallistunut myös jälleenlaivaustoimintaan. Kolmanneksi komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on valituksenalaisen tuomion 131 kohdassa yhtäältä väittänyt, ettei neuvostolla ollut mitään tietoja, joiden perusteella City Cyclen olisi voitu päätellä osallistuneen mainitunlaiseen jälleenlaivaustoimintaan, ja toisaalta, että suuresta määrästä saatavilla olevia tietoja voitiin päätellä, että City Cycle oli kiertänyt tulleja.

85 Kolmanneksi neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut sille esitetyt tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla. Koska jälleenlaivaus oli ensinnäkin neuvoston mukaan asianmukaisesti näytetty toteen maan tasolla ja koska City Cyclella ei ollut perusteita vapautuksen saamiseen, se oli voinut päätellä vain, että City Cycle harjoitti jälleenlaivaustoimintaa. Toiseksi tosiseikkojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla ilmenee neuvoston mukaan myös City Cyclen vapautushakemuksesta valituksenalaisen tuomion 83, 94, 97, 109, 112 ja 121 kohdissa tehdyistä päätelmistä, joiden mukaan City Cycle ei täyttänyt edellytyksiä, joiden oli täytyttävä, jotta tutkimuksen kohteena olevassa maassa suoritettu kokoonpanotoiminta tekisi tuotteista alkuperältään paikallisia.

86 City Cycle kiistää kyseiset väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

87 Perustelujen puutteellisuutta koskevan väitteen osalta on ensinnäkin muistettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tuomion perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä unionin yleisen tuomioistuimen päättely siten, että niille, joita asia koskee, selviävät ratkaisun syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia sen laillisuuden (tuomio 10.4.2014, Areva ym. v. komissio, C-247/11 P ja C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54 kohta).

88 Tältä osin yhtäältä siitä, ettei valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa ilmoiteta, onko neuvoston tekemä virhe vain yksinkertainen arviointivirhe vai ilmeinen arviointivirhe, ei voi missään tapauksessa seurata sitä, että valituksenalainen tuomio kumottaisiin.

89 On muistutettava, että unionin tuomioistuin on katsonut, että unionin yleisen tuomioistuimen valvonta, joka koskee todisteita, joihin unionin toimielimet perustavat toteamuksensa, ei merkitse tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tällä valvonnalla ei loukata kyseisillä toimielimillä kauppapolitiikan alalla olevaa laajaa harkintavaltaa, vaan siinä ainoastaan todetaan, saattavatko nämä todisteet tukea toimielinten päätelmiä. Unionin yleisen tuomioistuimen on näet paitsi selvitettävä esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkasteltava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voidaanko niillä tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty (ks. vastaavasti tuomio 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ym. v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, 35 ja 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

90 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin on, kuten tämän tuomion 79 kohdasta ilmenee, todennut oikeudellista virhettä tekemättä, että seikat, joihin neuvosto on tukeutunut perustellakseen päätelmänsä jälleenlaivauskäytäntöjen olemassaolosta Sri Lankan tasolla, eivät olleet omiaan tukemaan mainittua päätelmää. Tämän tuomion edellisessä kohdassa siteeratun oikeuskäytännön mukaisesti valituksenalaisen tuomion 98 kohdasta ilmenee implisiittisesti mutta väistämättä, että unionin yleinen tuomioistuin on mainitussa kohdassa todennut, että kyseessä on ilmeinen arviointivirhe.

91 Toisaalta siitä, että unionin yleinen tuomioistuin ei esitä syitä, joiden vuoksi sille esitetyistä todisteista ei voitu päätellä, että City Cycle olisi harjoittanut jälleenlaivaustoimintaa, voidaan vain todeta, että kyseinen väite ei pidä paikkaansa, koska unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt syynsä. Se on näet ilmoittanut valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa yhtäältä, ettei neuvostolla ollut käytettävissään mitään seikkoja, joiden perusteella mainittuun lopputulokseen olisi voinut päätyä, ja toisaalta, ettei mainittua päätelmää voitu tehdä sillä perusteella, ettei kyseinen yhtiö ollut näyttänyt toteen olevansa todella srilankalainen viejä tai täyttävänsä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

92 Tästä seuraa, että valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuutta koskeva väite on hylättävä.

93 Toiseksi valituksenalaisen tuomion väitetyistä ristiriitaisuuksista on todettava ensinnäkin, että kyseisen tuomion 98 ja 99 kohtaan sisältyvät toteamukset eivät ole millään tavalla ristiriidassa toista kanneperustetta koskevien unionin yleisen tuomioistuimen päätelmien kanssa, joissa tämä yhtäältä toteaa, että City Cyclen toimittamat tiedot olivat puutteellisia, ja toisaalta hylkää väitteen, jonka mukaan neuvosto olisi rikkonut perusasetuksen 18 artiklaa, loukannut suhteellisuusperiaatetta ja jättänyt täyttämättä perusteluvelvollisuuden todetessaan City Cyclen kieltäytyneen yhteistyöstä. Kuten tämän tuomion 66 kohdasta ilmenee, vaikka silloin, kun yhteistyö on riittämätöntä, unionin toimielimillä nimittäin onkin oikeus tukeutua yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen päätelläkseen, että kiertämistä tapahtuu, ei kuitenkaan ole olemassa mitään laillista olettamaa, jonka perusteella olisi mahdollista päätellä suoraan siitä, että asianomainen osapuoli ei tee yhteistyötä, että mainitunlaista kiertämistä tapahtuu.

94 Toiseksi valituksenalaisen tuomion 97 kohtaa koskevasta väitteestä ja siitä, että todisteet osoittaisivat, että City Cycle kiertää polkumyyntitulleja kokoonpanokäytännöillä, voidaan huomauttaa vain, ettei valituksenalaiseen tuomioon sisälly mitään toteamusta siitä, että kyseinen yhtiö harjoittaisi kokoonpanotoimintaa, joten kyseinen väite ei pidä paikkaansa.

95 Kolmanneksi väitetystä ristiriidasta näkemysten, joiden mukaan yhtäältä neuvostolla ei ollut mitään tietoja, joiden perusteella olisi mahdollista päätellä, että City Cycle osallistui jälleenlaivaustoimintaan, ja toisaalta tämä seikka voitiin päätellä suuresta määrästä saatavilla olevia tietoja, on todettava, että mainittu väite perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen lukemiseen. Valituksenalaisen tuomion 131 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin nimittäin hylkäsi City Cyclen väitteen, joka koski sitä, että neuvosto ei ollut täyttänyt perusteluvelvollisuutta, koska neuvosto ei ollut muun muassa selittänyt, millaisia ne perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut saatavilla olevat tiedot, jotka se oli ottanut huomioon, olivat luonteeltaan. Toisin kuin komissio esittää, unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan ole mainitussa kohdassa lainkaan katsonut, että saatavilla olevien tietojen perusteella oli mahdollista päätellä, että kiertämistä tapahtui. Valituksenalaisen tuomion 131 ja 135 kohdassa esitettyjen näkemysten välillä ei siis ilmene mitään ristiriitaa.

96 Väite, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion perustelut ovat ristiriitaiset, on näin ollen hylättävä perusteettomana.

97 Kolmanneksi tosiseikkojen ottamisesta huomioon vääristyneellä tavalla, mihin neuvosto on vedonnut, on todettava ensinnäkin, että toisin kuin mainittu toimielin esittää, tämän tuomion 79 kohdasta ilmenee, ettei voida katsoa, että jälleenlaivaustoiminnan harjoittaminen olisi asianmukaisesti näytetty toteen maan tasolla. Toiseksi vaikka neuvosto väittää, että mainitunlainen tosiseikkojen ottaminen

huomioon vääristyneellä tavalla ilmenee myös City Cyclen vapautushakemuksesta valituksenalaisessa tuomiossa tehdyistä päätelmistä, joiden mukaan City Cycle ei täyttänyt edellytyksiä, joiden oli täytyttävä, jotta tutkimuksen kohteena olevassa maassa suoritettu kokoonpanotoiminta tekisi tuotteista alkuperältään paikallisia, se ei täsmennä, miten unionin yleinen tuomioistuin olisi näillä päätelmillä ottanut sille esitetyt tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla. Niinpä kyseinen neuvoston väite on hylättävä perusteettomana.

98 Näin ollen tosiseikkojen ottamista huomioon vääristyneellä tavalla koskeva väite sekä koko kolmas valitusperusteiden ryhmä on hylättävä perusteettomina.

Komission valitusperuste, jonka mukaan sen menettelyllisiä oikeuksia on loukattu

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

99 Komissio esittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut sen menettelyllisiä oikeuksia, koska se on kieltänyt komissiota jättämästä väliintulokirjelmää. Tältä osin mainittu toimielin muistuttaa ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on päättänyt hyväksyä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen, sellaisena kuin se oli voimassa mainitussa tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin ajankohtana, 76 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua nopeutettua menettelyä koskevan hakemuksen ja että mainittu menettely sulkee pois komission kirjallisen osallistumisen menettelyyn. Mainitun tuomioistuimen päätöstä kyseisen menettelyn myöntämisestä ei kuitenkaan komission mukaan ole perusteltu. Tuomion antaminen kesti unionin yleiseltä tuomioistuimelta näin 19,3 kuukautta, kun taas oikeudenkäynnin keskimääräinen kesto kyseissä tuomioistuimessa oli komission mukaan vuonna 2014 23,4 kuukautta.

100 Tämän jälkeen komissio täsmentää, että kun tuli ilmeiseksi, että asia oli paljon monitahoisempi kuin unionin yleinen tuomioistuin oli kuvitellut, se pyysi saada esittää väliintulokirjelmän prosessinjohtotoimena. Mainittu pyyntö hylättiin 9.7.2014 ilman mitään perusteluja. Kun lisäksi otetaan huomioon oikeudenkäynnin tosiasiallinen kesto unionin yleisessä tuomioistuimessa, unionin yleisen tuomioistuimen sitkeä kieltäytyminen sallimasta komission esittää kirjallisia huomautuksia ei ollut perusteltua asian käsittelyn nopeuttamisen tarpeen vuoksi.

101 Lopuksi komissio on sitä mieltä, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset, jotka sen mukaan ovat oikeudellisia virheitä, liittyvät komission tutkintatoimintaan. Mainitut toteamukset olisivat olleet erilaisia, jos komission olisi annettu ilmaista kantansa ennen istuntoa.

102 City Cycle kiistää kyseiset väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

103 Ensinnäkin väitteestä, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen päätöstä myöntää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen, sellaisena kuin se oli voimassa mainitussa tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin ajankohtana, 76 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu nopeutettu menettely, on huomautettava, että kyseisen työjärjestyksen 116 artiklan 3 kohdan mukaan väliintulija hyväksyy asian sellaisena kuin se on väliintulohetkellä.

104 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio on jättänyt väliintulohakemuksensa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.10.2013, kun taas City Cyclen nopeutettua menettelyä koskeva hakemus oli hyväksytty 8.10.2013 tehdyllä päätöksellä.

105 Komission oli näin ollen hyväksyttävä asia sellaisena kuin se oli komission väliintulohetkellä eikä komissio voinut pätevästi riitauttaa päätöstä asian ratkaisemisesta nopeutetussa menettelyssä.

106 Toiseksi siltä osin kuin on kyse siitä, että unionin yleinen tuomioistuin on evännyt komission tekemän pyynnön prosessinjohtotoimista, on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan lähtökohtaisesti on yksinomaan unionin yleisen tuomioistuimen asiana arvioida, onko sen ratkaistavana olevissa asioissa käytettävissä olevia tietoja mahdollisesti täydennettävä (ks. tuomio 9.6.2016, PROAS v. komissio, C-616/13 P, EU:C:2016:415, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeudenkäyntiasiakirjojen todistusarvo kuuluu sen tosiseikkojen arviointia koskevaan yksinomaiseen toimivaltaan, eikä unionin tuomioistuin voi tutkia valituksen yhteydessä tätä arviointia, paitsi jos unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetyt todisteet on otettu vääristyneellä tavalla huomioon tai jos tämän määrittämän tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi oikeudenkäyntiasiakirjoista (ks. vastaavasti tuomio 28.1.2016, Heli-Flight v. EASA, C-61/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:59, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

107 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio ei ole vedonnut siihen, että unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetyt todisteet olisi otettu vääristyneellä tavalla huomioon tai että tämän määrittämä tosiseikasto olisi paikkansapitämätön. Tästä seuraa, ettei se voi pätevästi riitauttaa sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on evännyt komission tekemän pyynnön prosessinjohtotoimista.

108 Vaikka komissio kolmanneksi väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset olisivat olleet erilaisia, jos komissio olisi saanut ilmaista kantansa ennen istuntoa, se ei kuitenkaan täsmennä, mitä unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksia se tarkoittaa, eikä syitä, joiden vuoksi kyseiset toteamukset olisivat olleet erilaisia.

109 Tämä valitusperuste on siten hylättävä perusteettomana.

110 Nyt käsiteltävät valitukset on edellä todetun perusteella hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

111 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

112 Koska City Cycle on vaatinut Maxcomin, neuvoston ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska nämä ovat hävinneet asian, Maxcom, neuvosto ja komissio on velvoitettava korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-413/13 käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä tästä muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Asioissa C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P tehdyt valitukset hylätään.

2) Maxcom Ltd, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan City Cycle Industriesille ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-413/13 käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset